روایت معلم عشایری از تدریس در مناطق محروم و جابه‌جایی با بالگرد در کوه و کمر

محمدی‌منش در برنامه شبکه آموزش از مشکلات تدریس در مناطق محروم گفت.

عزیز محمدی‌منش، معلم عشایری مناطق صعب‌العبور استان لرستان که برای تدریس در مناطق محروم با بالگرد جابه‌جا می‌شود، درباره مشکلات تدریس در این مناطق گفت: من به سراغ مناطقی می‌روم، که هنوز کشف نشدند و هنوز معلم ندارند. مثل روز پنجشنبه که برای کشف یک منطقه پنج روز در کوه پیاده‌روی کردم. الان ۲۵ سال است که هر سال یک منطقه را انتخاب می کنم. سال اول را خودم در منطقه معلم می‌شوم و بعد امکانات را به آن منطقه می‌برم. بعد از یکسال که مردم با معلم آشنایی پیدا کردند یک معلم را بجای خودم می گذارم و سال بعد یک منطقه دیگر پیدا می کنم.

محمدی‌منش ادامه داد: من چند روز پیش به مکانی به دره کاید، شمال سردشت دزفول به نام فیلاب رفتم. هنوز برخی بچه‌های این منطقه لبانشان به حروف الفبا آشنا نشده و بعضی‌ها اصلاً شناسنامه ندارند. بعد آموزش و پرورش انتظار دارد که این بچه‌ها به سنجش بروند. منطقه‌ای که نه آنتن دارد و نه جاده و راه ارتباطی چطور دانش آموزانش باید به سنجش بروند؟ آنها دانش آموزان منطقه محروم را با تهران یکی می‌دانند. در حالی که معلم عشایری باید در کِپَر به پایه‌های اول، دوم، سوم، چهارم، پنجم و ششم درس بدهد. من نمی‌توانم به دانش آموزان طرح درس بدهم.

این معلم عشایری با بیان اینکه زمانی عشایر پیشرفت می کند که هر کلاس یک معلم داشته باشد و در کنار معلم امکانات آموزشی و رفاهی مهیا باشد، افزود: وقتی من معلم می‌خواستم از دزفول به دره کاید بروم، یک ماشین کرایه‌ای بین پنج تا شش میلیون تومان هزینه‌اش بود. در حالی که حقوق من معلم ۱۷ تا ۱۸ میلیون تومان است و کل حقوقم بابت رفت و برگشت هزینه می‌شود.

وی در پاسخ به این سوال که آیا اجباری در رفتن شما به مناطق محروم وجود دارد؟ تصریح کرد: خیر، من الان می‌توانم نزدیک خانه‌ام تدریس کنم، که مسافت بین خانه و محل کارم ۲۰ دقیقه است. ولی من عادت کردم به کوه و کمر بزنم. علاوه‌بر تدریس ۲۸ کار دیگر هم انجام می‌دهم. وقتی شما به آن مناطق می‌روی، باید مدیر باشی، معلم باشی، ناظم باشی، سرایدار باشی، هیزم‌شکن باشی، آشپز باشی، محیط‌بان باشی و....

محمدی‌منش در پاسخ به این سوال که بابت این همه کار وزارت آموزش و پرورش چه‌کاری برای شما انجام می‌دهد؟ تصریح کرد: زندگی ما در آنجا شبیه افسانه است! آموزش و پرورش اصلاً نمی‌داند معلم عشایری وجود دارد. می‌دانند که وجود دارد، ولی هنوز برای معلم عشایری تعریف وجود ندارد. مردم هم در مناطق محروم از معلم انتظار دارند که تامین غذا، لوازم تحریر و... با معلم باشد.

«خانه ما» به سنندج رسید

فصل سیزدهم مستند مسابقه «خانه ما» از جمعه ۶مهرماه از شبکه دو سیما پخش می‌شود.

مستند مسابقه «خانه ما» به تهیه کنندگی احمد شفیعی و کارگردانی محمد رحیمی و امیر اطهر سهیلی به فصل سیزدهم رسید.

این برنامه که در هر فصل به یکی از شهرهای ایران سفر می‌کند، در فصل‌های قبل به شهرهای بوشهر، قم، قزوین مشهد، رشت، تبریز و شیراز سفر کرده و در فصل جدید مهمان مردم خون گرم خطه کردستان شده است.

در فصل سیزدهم «خانه ما» سه خانواده از شهر سنندج در یک بازه زمانی یک ماهه و در چهارچوب مبلغی مشخص به رقابت با یکدیگر می‌پردازند.

این مسابقه تلویزیونی هفتگی از ۶ مهرماه جمعه‌ها ساعت ۱۹ روی آنتن شبکه دو سیما خواهد رفت و شنبه هفته بعد ساعت ۱۴ بازپخش می‌شود.

«خانه ما» یک مستند - مسابقه یا «رئالیتی‌شو» خانوادگی با محوریت سبک زندگی، مدیریت هزینه‌ها و ایجاد و حفظ نشاط خانوادگی است.

«خانه ما» محصول سازمان هنری رسانه‌ای اوج است که در استودیو نوبین تهیه و تولید شده است.

«ببعی قهرمان» و «نفرین آرتا» راهی سینماها شدند

دو فیلم سینمایی «ببعی قهرمان» و «نفرین آرتا» از چهارشنبه هفته جاری روی پرده سینماهای سراسر کشور اکران خواهند شد.

در هجدهمین جلسه شورای صنفی نمایش قرارداد سرگروهی «آنها مرا دوست داشتند» و «شنگول و منگول» ثبت شد. همچنین قرار شد دو فیلم «ببعی قهرمان» و «نفرین آرتا» از چهارشنبه همین هفته روی پرده بروند.

هجدهمین جلسه شورای صنفی نمایش روز یکشنبه ۱ مهر در خانه سینما برگزار شد. شورا بعد از بررسی درخواست‌ها و موارد مطرح شده، قرارداد ۲ فیلم را ثبت کرد:

فیلم سینمایی «آنها مرا دوست داشتند» به کارگردانی و تهیه کنندگی محمدرضا رحمانی با پخش «نیمروز فیلم» به سرگروهی پردیس هویزه، انیمیشن سینمایی «شنگول و منگول» به کارگردانی فرزاد دالوند با پخش «خانه فیلم» به سرگروهی پردیس آزادی. همچنین مقرر شد که اکران فیلم‌های «ببعی قهرمان» و «نفرین آرتا» از چهارشنبه ۴ مهر در سینماهای سراسر کشور آغاز شود.

عملیات مرمت پل‌بند تاریخی شادروان شوشتر پس از یک دهه وقفه آغاز شد

مدیر پایگاه میراث‌جهانی شوشتر گفت: عملیات حفاظت و مرمت پل‌بند تاریخی شادروان پس از قریب به یک دهه وقفه، با همکاری اداره‌کل میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی خوزستان و با اعتباری بالغ بر ۱۱ میلیارد ریال توسط پایگاه میراث‌جهانی شوشتر آغاز شد.

به گزارش ایرنا امین مهدوی کیا در گفت و گو با خبرنگاران اظهار کرد: با توجه به بازدید کارشناسان این پایگاه، آسیب‌شناسی و در ادامه ارایه طرح مرمت و همچنین پس از نشست‌های توجیهی، فنی و رایزنی‌های اخیر در راستای جذب اعتبار لازم، عملیات اجرایی حفاظت و مرمت این اثر ارزشمند در حال انجام است.

وی عنوان کرد: بخش‌هایی از این پل‌بند در سالیان اخیر به دلایل مختلف دچار آسیب‌های فرسایشی شدید شده وبه همین دلیل در این مرحله، طرح علاج‌بخشی و مرمت بخش‌های آسیب‌دیده دهانه‌های میانی این اثر تاریخی که شامل ۲ دهانه اصلی و سه دهانه فرعی (چشمه) است به طول تقریبی ۱۰۰ متر (درمجموع وجه شرقی و غربی) با ارتفاع حدود هشت متر در دستور کار قرار گرفت.

براساس این گزارش پل‌بند تاریخی شادروان در شمال غربی شهرستان شوشتر و روی شاخه اصلی رودخانه شطیط ساخته شده است.

این پل‌بند به عنوان یکی ازمهم‌ترین دروازه‌های ورودی به شهر شوشتر، پیشینه ساخت آن به دوره شاپور ساسانی می‌رسد و طول تقریبی این پل ۵۴۳ متر که مشتمل بر ۴۴ دهانه اصلی و ۴۳ دهانه فرعی بوده است.

باستان شناسان به دنبال ابهام زدایی از کهن شهر اهواز

باستان‌شناسان برای رفع ابهام از شهر کهن اهواز، لایه‌نگاری و مطالعات در تپه «آسیه آباد» را آغاز کردند.

به گزارش ایسنا، نخستین فصل گمانه‌زنی برای لایه‌نگاری و تکمیل مطالعات شهر کهن اهواز محدوده آسیه آباد با مجوز پژوهشگاه میراث فرهنگی و گردشگری و با حمایت اداره کل میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری استان خوزستان در حال انجام است.

به گفته حبیب عمادی که سرپرست هیأت باستان‌شناسی این محوطه را به عهده دارد، تپه آسیه آباد برجستگی طبیعی است که در این منطقه به صورت میان لایه‌های متناوب رسی ماسه‌ای قابل مشاهده است. آنچه از محوطه آسیه آباد مشهود است محوطه‌ای با شکل هندسی نامنظم بوده که با پهنه‌ای در حدود ۵.۲ هکتار در محله آسیه آباد در منطقه ۷ و ناحیه یک شهر اهواز قرار گرفته است.

این باستان‌شناس گفت: آنچه در مکان‌گزینی آسیه آباد به عنوان بخشی از کهن‌شهر مؤثر بوده، علاوه‌بر شرایط طبیعی و ژئومورفولوژیک، عوامل فرهنگی است. از جمله عوامل فرهنگی کیفیت تعامل با مراکزی چون شوش و شوشتر در شمال، ارجان و رامهرمز در شرق و بغداد و بصره در غرب بوده است که بر موقعیت مکانی این محوطه، تأثیری غیرقابل انکار داشته‌است.

عمادی اظهار کرد: اهم اهدافی که در مطالعات باستان‌شناسی آسیه آباد دنبال می‌شود شامل لایه‌نگاری علمی و دقیق تپه آسیه آباد برای ارائه یک گاه‌نگاری دقیق و شناسایی توالی استقرارهای شکل گرفته در آن، شناخت دوره‌های استمرار و وقفه در بهره‌وری از محوطه آسیه آباد، بررسی سنت‌های سفالی و تغییر و تداوم در الگوی سفالگری محوطه آسیه آباد با استناد به قطعات سفال‌های به‌دست آمده از لایه‌های برجای مانده فرهنگی و در نهایت سالیابی و تاریخ گذاری نسبی و مطلق لایه‌های فرهنگی و فضاهای معماری مکشوفه در طول کاوش لایه‌نگاری است.

سرپرست هیأت باستان‌شناسی آسیه آباد گفت: با وجود آنکه کاوش‌ها و بررسی‌های شهرستان‌های استان خوزستان اطلاعاتی در ارتباط با سنت‌های سفالی و معماری منطقه در دوره ساسانی و اسلامی ارائه کرده، ولی شناخت ماهیت و کارکرد محوطه آسیه آباد، خواهد توانست ابهامات فراوانی را درباره شیوه استقرارم عماری و فرایندهای تاریخی شهر کهن اهواز روشن سازد. یافته‌های بررسی سطحی گذشته نشان داد، که آسیه آباد مجموعه مهمی از مواد فرهنگی قرون اولیه اسلامی را در خود جای داده است.

این باستان‌شناس با بیان اینکه با توجه به برنامه‌های توسعه شهری، بیشتر محوطه‌های موجود در شهرها به شدت در معرض تخریب و تسطیح هستند، اظهار کرد: محوطه آسیه آباد متاسفانه به دلیل قرارگیری در بافت شهری، آسیب‌های بسیار فراوان و جبران‌ناپذیری دیده است.

تعرض‌های عمرانی و شهرسازی در محدوده آسیه‌آباد باعث شده بخش زیادی از این محوطه باستانی قربانی توسعه کالبد شهری اهواز شود. برنامه باستان‌شناسی پیش‌بینی شده برای مطالعه محوطه آسیه آباد، الگوی مدونی راجع به ویژگی‌های شکلی و کالبدی سفال‌های اهواز کهن در اختیار خواهد گذاشت.

عمادی افزود: از طرف دیگر، گسترش حفاری‌های غیرمجاز و توسعه فعالیت‌های عمرانی و شهرسازی در دل شهر اهواز و عوامل فرساینده طبیعی، این بیم را ایجاد کرده است که داده‌های مدفون در دل محوطه آسیه آباد، به‌زودی به ورطه نابودی فروافتد و گنجینه‌ای از دانش تاریخی و باستان‌شناختی راجع به اهواز کهن از بین برود. این خطر، با ابلاغ محدوده عرصه و حریم محوطه و دستورالعمل‌های حفاظتی برای پاسداری و محافظت از این محوطه تا حدود زیادی مرتفع خواهد شد. بدیهی است مستندنگاری و لایه‌نگاری بقایای مواد فرهنگی این محوطه امکان ثبت برگی از تاریخ این سرزمین و ادامه مطالعات را برای آیندگان فراهم خواهد ساخت.

«چشمان نجیب» به تلویزیون رسید

مستند «چشمان نجیب» به تهیه کنندگی موزه ملی انقلاب اسلامی و دفاع مقدس در ایام هفته دفاع مقدس هر روز از شبکه یک سیما پخش می‌شود.

به گزارش خبرگزاری مهر، مستند «چشمان نجیب» با موضوعی که کمتر در عرصه تولیدات نمایشی به آن پرداخت شده است، سعی دارد ترسیم‌گر بخشی از موضوع دیده‌بانی در عرصه دفاع مقدس به عنوان یکی از مهمترین عملکردهای نظامی در جنگ باشد.

این مجموعه به تهیه کنندگی موزه ملی انقلاب اسلامی و دفاع مقدس و کارگردانی جواد قلی‌زاده تولید شده است. «چشمان نجیب» در زمره تولیدات ترکیبی- نمایشی است که ساختار آن بر پایه مصاحبه، بهره‌گیری از مستندات و تصاویر آرشیوی و همچنین بازسازی عملکردهای دیده‌بانان در برهه هشت سال دفاع مقدس شکل گرفته است. این مجموعه در قالب هفت قسمت تولید شده است که در پنج قسمت به روایت خاطراتی از عملکرد دیده‌بانان دوران دفاع مقدس و در قسمت دیگر به معرفی روحانی شهید محمود غفاری دیده‌بان عملیات «بازی دراز» می‌پردازد. این روحانی در تاریخ ۱۷ شهریور سال ۶۰ به شهادت رسید.

همچنین این مجموعه در یکی از قسمت‌های خود به نحوه تشکیل دیده بانی و توپ خانه سپاه نیز نگاهی دارد.

«چشمان نجیب» از روز یکشنبه اول مهر تا پایان هفته دفاع مقدس از ساعت ۱۶ تا ۱۷ از شبکه یک سیما پخش می‌شود.در این مجموعه بازیگرانی چون محمد محمدی محمد هاشمی، اسماعیل خاوری، اکبر میرزایی، مهرداد کاویانی، ابوالفضل شیرکوند، مجیدچراغلو، ابوالفضل میرزایی و محمد رضا احمد پور مقابل دوربین به ایفای نقش می‌پردازند.

سایر عوامل این مجموعه عبارتند از مشاور تهیه و تولید: محمدرضا عمادی، فیلمنامه‌نویس و مشاور نظامی: محمدحسن ابوحمزه، دستیار کارگردان و برنامه ریز: خسرو پرویز ابراهیمی، مدیر تولید: حسن تواضعی عکاس: مریم کاظمی، دستیار دوم کارگردان و منشی صحنه: مریم خدا بنده لو، دستیار تصویربردار: سعید ریبندی، گریم: معصومه منافی زاده، مجری طرح: سید علی اکبر کریمی، صحنه و لباس: ابراهیم کرامتی، دستیار صحنه: ابوالفضل میرزایی.

بازیگر سریال «غریبه»:

پروانه را از تیپ به شخصیت تبدیل کردم

سعی کردم در انتخاب بازیگران شایسته سالاری را حاکم کنم

بازیگر سریال «غریبه» با بیان این که سعی کردم راحت بودن را در بیان پروانه حفظ کنم، گفت: این فرد را از یک تیپ به یک شخصیت تبدیل کردم که هم برای خودم قابل اجرا باشد و هم برای مخاطب باورپذیرتر شود.

عاطفه محرابی در ۱۸ سالگی، با بازیگری در تئاتر پا به عرصه هنر گذاشت. ولی حضور در این عرصه او را از علاقه اش به فیلمسازی دور نکرد و همزمان با حضورش در تئاتر در رشته فیلمسازی به تحصیلات خود ادامه داد و در نهایت موفق به دریافت مدرک کارشناسی ارشد خود را در رشته فیلمسازی شد. او که از عرصه بازیگری دور شده بود کارگردانی و نویسندگی فیلم های کوتاه را تجربه کرد که به کسب جوایز متعددی ختم شد. حالا این روزها او را در با نقش پروانه در سریال غریبه به کارگردانی سروش محمدزاده که همسر وی نیز است در قاب تلویزیون می بینیم. سریالی که در حال پخش از شبکه سه پخش است و مورد استقبال مخاطبان قرار گرفته است.محرابی در گفت وگو با ایرنا، پذیرفتن نقش پروانه را یک اتفاق دانست و افزود: این حضور بیشتر بر اساس یک رودربایستی بود. چون دو روز مانده به کلید خوردن سریال؛ بازیگر نقش پروانه هنوز انتخاب نشده بود. در نهایت کارگردان از من خواست که این نقش را بازی کنم و من فقط به خاطر همسرم، سروش محمدزاده این کار را پذیرفتم. واقعا هم استرس (اضطراب) داشتم، چرا که سال ها بود که به شکل خودخواسته بازیگری را کنار گذاشته بودم و تا حدودی از این فضا دور بودم. ولی الان که به عرصه بازیگری بازگشتم حس خوشایندی را تجربه می کنم و دوباره آن شور و شوق حضور در تئاتر را دارم.

وی درباره نقش پروانه توضیح داد : در ابتدا نقش پروانه دختری بود با زبان پایین شهری و به قولی لاتی صحبت می کرد؛ شبیه آدمی که تحصیلاتی ندارد. به نظر می رسید ضد و نقیص هایی در فیلمنامه وجود داشت و بعد از صحبت هایی که با فیلمنامه نویس داشتیم، برخی از دیالوگ ها تغییر یافت. چون پروانه شخصیت نابغه ای بود که قبلا هم به عنوان منشی کار می کرد؛ به همین دلیل هر چقدر هم ساده باشد باز هم در زمینه پزشکی تحصیل کرده بود و نمی توانست چنین ادبیاتی داشته باشد. برای همین شیوه صحبت کردن پروانه تا اندازه‌ای تغییر کرد. ولی در عین حال سعی کردم، راحت بودن را در بیان پروانه حفظ کنم. در نهایت آن از یک تیپ به یک شخصیت تبدیل کنم که هم برای خودم قابل اجرا باشد و هم برای مخاطب باورپذیرتر شود.

دو روز مانده به کلیدخوردن سریال؛ بازیگر نقش پروانه هنوز انتخاب نشده بود

محرابی در مورد اینکه چقدر به عنوان فیلمساز در کارگردانی سریال اعمال نظر داشته است خاطرنشان کرد: از آن جایی که من و همسرم به عنوان کارگردان همیشه با هم فیلم می‌بینیم و درباره میزانسن و دکوپاژ آن ها صحبت می کنیم، بعد از هشت سال زندگی مشترک به یک جهان بینی مشترک و آگاهانه در زمینه فیلم سازی رسیدیم. بنابراین سعی می کردم ایده هایی که به ذهنم می رسید را در اختیار کارگردان قرار دهم و نظر نهایی را ایشان می دادند. وی از تاثیر مهم تجربه بازی در تئاتر برای این نقش یاد کرد و افزود: شاید بیشتر از تئاتر؛ تجربه ی کارگردانی ام به درد خورد. چون دائم با خودم فکر می کردم به یک عنوان کارگردان دوست داشتم بازیگرم این سکانس را چگونه بازی کند. همچنین تصویر ذهنی زیادی از قابی که کارگردان از آن میزانسن که ثبت می کند؛ داشتم. یا مثلا حرکت هایم جلوی دوربین کم یا زیاد نباشد.

محرابی درباره حضورش به عنوان انتخاب بازیگر در سریال غریبه گفت: به دلیل سابقه کارگردانی؛ خیلی خوب تشخیص می دهم که کدام بازیگر مناسب چه نقشی است. حتی قبل تر از سریال غریبه شاید نامم در تیتراژ عنوان نمی شد ولی در این زمینه به سروش محمدزاده، همسرم مشورت می دادم. چون علاوه بر اینکه ذهن پویایی دارم و بازیگرهای متعددی در ذهنم است، آدم های زیادی را در تئاتر می شناسم. به همین دلیل سروش محمدزاده از من خواست به شکل جدی تر در زمینه انتخاب بازیگر حضور داشته باشم و در پیش تولید از بازیگران تست بگیرم.

وی با بیان اینکه هیچ اصراری برای حضور بازیگران تئاتر در این سریال نداشته است، مطرح کرد: ممکن است کسی را برای نقشی انتخاب کرده باشم که حتی در تئاتر هم بازی نکرده باشد، ولی خیلی مستعد و باهوش بوده و خودش را به نقش نزدیک کرده است. من سعی کردم در انتخاب بازیگر شایسته سالاری را حاکم کنم و تمام تلاشم این بود که نقش های اصلی تا جایی که امکان دارد، از چهره ای نا آشنا استفاده کنیم که توانمندی‌هایشان در حد بازیگران با تجربه و یا فراتر باشد.

محرابی در پایان ادامه راهش در عرصه بازیگری را منوط به خواسته کارگردان ها دانست و گفت: در سال هایی که من تئاتر بازی می کردم اتفاق های عجیبی افتاد که من را از ماندن دراین حرفه تا اندازه ای نا امید کرد. مثلا برای پروژهای زیادی انتخاب می شدم و در همه تست ها هم پذیرفته می شدم و به مرحله تست گریم و لباس هم می رسید، ولی در نهایت به هر دلیلی کار کنسل می شد و یا نقش را به بازیگر چهره ای می دادند. از یک جایی؛ من دل زده شدم و احساس کردم تلاش هایم دیده نمی شود و تصمیم گرفتم کلا این کار را کنار بگذارم. از آن طرف برای اینکه بتوانم خودم را به عنوان بازیگر ثابت کنم باید در بسیاری از مراسم ها، مانند اکران یا نشست فیلم ها حضور پیدا می کردم و خب من آدم این شکل از معاشرت و در چشم بودن نبودم. بنابراین بازیگری را کنار گذاشتم و همان مسیر فیلمسازی را ادامه دادم،

وی با بیان این که با سریال «غریبه» دوباره به عرصه بازیگری بازگشتم توضیح داد: خیلی جاها باید در حین تلاش کردن رها کنی و اگر قرار باشد چیزی برای ات اتفاق بیافتد حتما رقم می خورد. حالا که به بازیگری برگشتم، با تجربه تر شده ام و راحت تر به نقش می رسم، ولی اینکه چه اتفاقی قرار است بیافتد و این مسیر ادامه پیدا می کند یا خیر بستگی به نظر پروژه های دیگر دارد. در مورد فیلمسازی هم مدت ها است که فیلم نامه ام آماده است و منتظر شرایط خوبی هستم که فیلمم را بسازم.

ایذه می‌تواند شهر جهانی گلیم‌بافی باشد

یک پژوهشگر صنایع دستی می‌گوید: شهرستان ایذه به‌دلیل دارا بودن ظرفیت‌های بسیاری در حوزه گلیم‌بافی قابلیت مطرح شدن به عنوان شهر جهانی گلیم را دارد.

عباس رحیمی در گفت‌وگو با ایسنا، با بیان این‌که گلیم ایذه در صف ثبت ملی قرار دارد اظهارکرد: در بررسی ظرفیت‌های ایذه برای معرفی به عنوان شهر ملی گلیم دریافتیم که برای ثبت این شهر به‌عنوان شهر جهانی گلیم فقط باید زیرساخت‌های موجود در شهر ساماندهی شود.

او با اشاره به کارگاه‌های گلیم‌بافی مختلفی که در سطح شهرستان ایذه وجود دارد تصریح کرد: ایذه بیشتر از دزفول که نشان شهر جهانی کپو را دریافت کرد پتانسیل‌های مدنظر شورای جهانی صنایع دستی را دارد.وی خاطرنشان کرد: در ایذه ۱۲ آموزشگاه گلیم‌بافی و ۱۲ تعاونی گلیم وجود دارد و این در حالی است که در دزفول یک آموزشگاه کپوبافی و شاید ۲ یا سه تعاونی کپوبافی وجود دارد و این امر نشان‌دهنده ظرفیت عظیم ایذه در این حوزه است.

این پژوهشگر صنایع دستی با بیان این‌که گلیم تولید شده در ایذه بسیار کاربردی است، اضافه کرد: معرفی ایذه به‌عنوان شهر جهانی گلیم می‌تواند فرصت ارزشمندی برای توسعه و پیشرفت این شهر تلقی شود.

رحیمی با اشاره به ظرفیت ایذه در حوزه گلیم‌بافی و با تاکید بر رفع موانع ثبت جهانی گلیم ایذه نیز گفت: حضور ارزیابان شورای جهانی صنایع دستی در ایذه و بازدید از تعاونی‌ها، بازارچه‌ها و آموزشگاه‌های گلیم‌بافی شهر می‌تواند در آغاز فرآیند ثبت جهانی گلیم این شهر موثر باشد.

شبکه مستند سراغ فیلمسازان و عکاسان دفاع مقدس رفت

ویژه برنامه تلویزیونی «نردبان» با حضور ۸ فیلمساز و عکاس دفاع مقدس روی آنتن می‌رود و به بیان تجربیات آنها می‌پردازد.

به گزارش خبرگزاری مهر، شبکه مستند سیما به مناسبت فرارسیدن هفته دفاع مقدس ویژه برنامه «نردبان» را با همین موضوع روی آنتن می‌برد. در این ویژه برنامه، ۸ فیلمساز و عکاس به برنامه می آیند و در گفت‌وگو با حامد شکیبانیا به بیان تجربیات خود از حضور در خط مقدم، تهیه فیلم مستند و عکس در حوزه دفاع مقدس و ساخت فیلم در ژانر جنگ می‌پردازند.

مرتضی شعبانی، احسان رجبی، قدرت ا... باقریان، رضابرجی، محمد داودی، محمدحسین حیدری، مصطفی دالایی و محمدرضا اسلاملو چهره هایی هستند که با حضور در استودیوی «نردبان» از خاطرات خود و جزئیات ساخت مستندهای جنگ می گویند.

علاوه بر این، تعدادی از فیلمسازان تجربه همکاری با مجموعه روایت فتح و شهید مرتضی آوینی را دارند و در بخشی از صحبت‌های خود درباره چگونگی ساخت مستندهای روایت فتح و همکاری با شهید آوینی سخن می گویند.

این ویژه برنامه از شنبه تا چهارشنبه ساعت ۲۰ روی آنتن می‌رود و بازپخش آن ساعت ۱۲ و ۱۰ هر روز خواهد بود. همچنین این برنامه در روز جمعه ساعت ۱۸:۳۰ پخش می‌شود و بازپخش آن ساعت ۱۲ بامداد و ۱۴:۳۰ است.

برنامه تلویزیونی «نردبان» تلاش می کند با نگاهی تخصصی به فیلم و عکس مستند مروری بر آثار ایرانی و خارجی این حوزه داشته باشد. این برنامه با اجرای شکیبانیا، کارگردانی و تهیه‌کنندگی اصغر احمدپور و فاطمه بوربور و ضبط شده در استودیو نفت روی آنتن شبکه مستند می‌رود.